

Maurice van Lieshout (tekst) en Eric Christenhusz (fotografie): 'Bang voor bloemkool.' Uitgeverij de Tijdstroom, Utrecht 2008. ISBN 9789058981264 (overzichtsbok) Zie ook:

http://www.tijdstroom.nl/news/9_Bang_voor_bloemkool_Reportages_uit_de_kinder_en_jeugdpsychiatrie

Soort boek: Met behulp van fotoreportages, geschreven tekst en enige achtergrondinformatie over de werking van de jeugdpsychiatrie in Nederland, brengen Maurice van Lieshout en Eric Christenhusz het proces van observatie, diagnose en behandeling van jeugdige psychiatrische patiënten en hun gezinnen in beeld. Het boek bevat achtergrondinformatie in begrijpelijke taal en een inleiding door een hoogleraar kinder- en jeugdpsychiatrie. De foto's zijn in zwart wit, groot van formaat en de tekst is vlot en goed geschreven.

Over de schrijver en fotograaf: Erik Christenhusz is ambulante gezinswerker bij Amstelduin en freelance fotograaf. Daardoor kon Erik, na toestemming van ouders, verzorgers, of jongeren zelf (zoals bij de meiden van de eetgroep), kinderen fotograferen tijdens behandelingen. Afsproken werd om kinderen niet op hun slechtste momenten te fotograferen, maar ervoor of erna. In het M-magazine van het NRC Handelsblad verscheen een uitgebreide bespreking. Tekstschrijver Maurice van Lieshout studeerde Nederlandse taal- en letterkunde en algemene literatuurwetenschap, werkte als hoofdredacteur voor bladen in de jeugdsector, en enkele jaren als parttime docent aan de Universiteit van Amsterdam. Hij publiceerde talloze artikelen over jeugdzorg, jeugdbeleid, jeugdcultuur en aanverwante thema's en over uiteenlopende historische en literaire onderwerpen. Nu is hij zelfstandig gevestigd publicist. Daarnaast is hij de auteur, samensteller of eindredacteur van verschillende boekuitgaven. Erik en Maurice gingen gedurende een aantal jaren naar een groot aantal kinder- en jeugdpsychiatrische instellingen, volgden vergaderingen, dagprogramma's en therapie sessies, koffie dronken, en waren bij ochtend en avondrituelen, waarbij ze dicht op de huid van kinderen, jongeren, ouders en hulpverleners zaten.

Korte beschrijving: In 2008 stonden in het Dolhuys, het nationaal museum voor de psychiatrie in Haarlem, in de binnentuin grote foto's van Eric Christenhusz opgesteld. Nu geven die, samen met de tekst van Maurice van Lieshout, in dit boek een mooi beeld van de kinder- en jeugdpsychiatrie. Beelden en tekst vullen elkaar aan, maar staan ook op zichzelf, omdat Eric en Maurice los van elkaar werkten. Ouders, kinderen, hulpverleners, ze staan allemaal op fotomateriaal en worden beschreven. Bovendien wordt regelmatig een goed te begrijpen uitleg van verschillende psychiatrische aandoeningen geleverd. We leren autistische kinderen kennen. Zoals de autistische Gersom die niet durfde te eten, ook geen bloemkool, en veel meer angsten had. Maar ook jongeren met ander probleemgedrag, gedragsstoornissen, of met een criminele achtergrond. En we zien en lezen over wanhopige ouders, of ouders die zelf hun kinderen niet alleen thuis kunnen opvoeden, bijvoorbeeld omdat ze een psychiatrische aandoening hebben en dan steun

krijgen. En ook over hulpverleners, hoe ze worstelen en zich inzetten. Dit alles tijdens observatie en diagnoseproces, behandeling en vervolg, thuis of in een instelling. Op deze manier worden vele verschillende perspectieven belicht.

Wat viel op: Dat het boek goed geslaagd is in de opzet om met beelden en tekst de dagelijkse praktijk over te laten komen.

Citaten: pag.47-48: “ Toen kwam Annemieke. Ze is van Amstelduin en is gezinswerkster....”Ze helpt mij ook. Ik ga niet meer naar de psychiater. Hij zanikte door over onderwerpen waar ik het niet over wou hebben. Ik praat nu met Annemieke. Ze helpt hoe ik mijn problemen beter kan oplossen. Eerst tot tien tellen. Eerst rustig worden in plaats van gillen en slaan. Diep ademhalen. Ik kan haar vertellen wat ik wil. Als ik me verdrietig, kut of klote voel. Het knokken van de jongens is lastig. Ze worden groter en sterker. Ik niet meer. Ik wil sterker worden om er voor de kinderen te zijn.”

Pag.91: “Ilse heeft pas kort geleden haar vader ingelicht over haar problemen met eten. ‘Hij vindt dat ik er meteen mee moet ophouden.’Sara: ‘Mijn vader reageerde in het begin ook zo, hij zei iets van”ik prop het door je strot,”hij wist gewoon niet te reageren, het was vooral bezorgdheid.”

Pag.291: “Sociotherapeut Hamer: ‘Wij hebben een heel lange adem met jongeren die nergens anders meer welkom zijn. Als het hier ophoudt, rest er weinig meer. Dan wordt het meestal vastzitten. Bij sommige jongeren weet je al vrij snel dat het onbegonnen werk is. Ze willen niet of ze spelen mooi weer. Anderen zie je juist met de week veranderen, ze zijn gemotiveerd en willen echt een ander leven.

Recensies: 18 dec 2008, Alkmaar, I.Schenkels

http://www.bol.com/nl/p/boeken/bang-voor-bloemkool-druk-1/1001004006172223/index.html#product_judgement Intieme blik in wereld van kind en jeugdpsychiatrie: E.Christenhusz verstaat de kunst je met zijn beeldmateriaal te raken en gunt je een intieme blik in de wereld van kinderen en jongeren die zich voor zeer complexe problematiek gesteld zien. Van Lieshout geeft met zijn tekst een even realistisch beeld gelinkt aan de dagelijkse praktijk van de kind en jeugdpsychiatrie. Een uniek document,wat recht doet aan kinderen en ouders. Beslist een aanrader voor iedereen die werkzaam is met jeugd, maar ook voor ouders en jongeren waarvoor herkenbaar zal zijn dat ondanks bijzondere problematiek het kind net zo onbevangen, puur en zichzelf is als ieder ander kind.

Over de tentoonstelling gebaseerd op de foto's en teksten van dit boek:'het resultaat is verbluffend' (Straatjournaal), 'aangrijpende beelden en teksten' (Psy), 'een aanrader voor eenieder die meer wil weten over de grote problemen waar kinderen soms voor komen te staan in het leven' (de Volkskrant)